

Fondatori: George Bacovia, Grigore Tabacaru (1925)

ateneu

www.ateneu.info
ateneubc@gmail.com

Revistă
de cultură

Nr. 546

• Revistă editată de Consiliul Județean Bacău • Apare sub egida Uniunii Scriitorilor din România •
• Anul 52 (serie nouă) • februarie 2015 • 3,00 lei •

• Ilustrația ediției este realizată
cu reproduceri după lucrările pictorului
Aurel Stanciu

Adrian JICU

Umbra lui Vasile Voiculescu

pagina 3

Theodor CODREANU

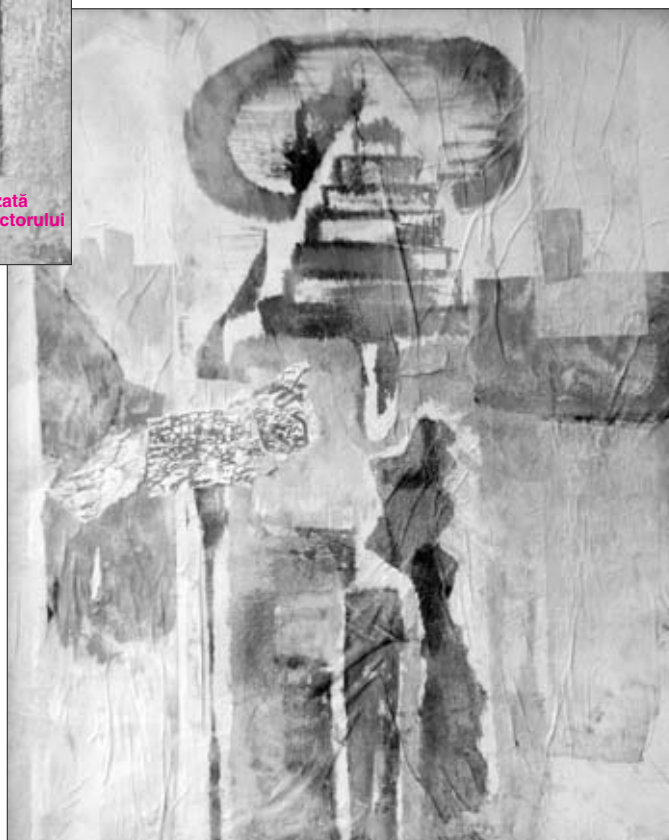
Treisprezece epistolieri în căutarea unui autor

paginile 12 – 13

Ștefan Ion GHILIMESCU

De ce și-a dat G. Călinescu doctoratul la Iași

pagina 14

Vasile SPIRIDON

Captivul scrisului și cititului

pagina 19

Marius MANTA

Radu Cârnci. Reveniri

pagina 20

Ionel SAVITESCU

Regalitatea românească

pagina 23

Ozana KALMUSKI - ZAREA

Exerciții inițiatice

Recitalul pianistului Andreas Henkel m-a purtat cu gândul la acea minunată lume a muzicii și a fidelilor ei slujitori. Dincolo de redarea în spiritul și litera muzicii, sunetele la Henkel aduc lumină, povestesc și colorează.

Henkel a interpretat *Sonata op.26 în La bemol Major* de L.v. Beethoven, *5 Piese Fantezie op.12* de Robert Schumann și *Sonata a III-a în si bemol minor* de Fr. Chopin.

Pianistul german a studiat la *Academia de Muzică din Dresda*, cu pianistul rus Arkadi Zenziper, la Dresda și Aquiles Delle Vigne, la Bruxelles.

Profesor de pian la Conservatorul „Heinrich-Schütz” din Dresda, Andreas Henkel este invitat în mod constant să susțină cursuri de pian în diferite țări și instituții de învățământ, susține recitaluri solistice în multe orașe europene: Berlin, München, Bruxelles, Paris, Madrid, Barcelona, Zaragoza, Sofia, Budapesta, Belgrad, Bologna, Florența, Napoli, Parma, Catania, Zempléni Arts Festival - Ungaria, Dresda, Leipzig, în SUA, Japonia, Coreea, Liban și Arabia Saudită.

Ca solist, Andreas Henkel a cântat cu orchestre din Germania, Italia (Orchestra Citta di Ravenna), România (orchestrele simfonice din Iași, Oradea, Târgu Mureș, Bacău), Spania

(Orchestra Sinfonica de Galicia), Moldova (Crescendo Festival Orchestra), Liban (Lebanese National Symphony Orchestra Beirut), în SUA, cu Westerville Symphony și Columbus Youth Symphony Orchestra, Ohio și din 2003 sustine cu regularitate turnee de concerte în Brazilia, Argentina, Paraguay și Uruguay.

A înregistrat CD-uri pentru studioul german *Sächsische Tonträger*, înregistrări radio la Dresda, Berlin, Sofia, înregistrări TV pentru canale de televiziune din Italia, România și Brazilia.

A susținut concerte de muzică de cameră cu membri ai orchestrei simfonice din Dresda, cu muzicieni din celebra *Sächsische Staatskapelle* din Dresda, precum și cu alți soliști remarcabili.

Același sentiment de profundă înțelegere, plăcere și bucurie transpare din fiecare gest, cuvânt și sunet la dirijorul Alain Pâris, un muzician în fața căruia muzica și-a dezvăluit misterele. Claritatea statornică în idee și cerință dirijorală, aduce rezultatul dorit.

Predestinați muzicii de mare clasă, atât Andreas Henkel cât și Alain Pâris, „suferă” de un orgoliu al căutării perfecțiunii.

Promotor al muzicii franceze, Alain Pâris a dirijat la Sala „Ateneu”: *Uvertura Le Roi d'Ys* de E. Lalo, *Concertul pen-*

tru flaut și orchestră de J. Ibert, solist Dorel Baicu (membru al trio-ului „Syrinx”, solist al partidei de flaut de la Filarmonica „M. Jora”, titularul catedrei de flaut de la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași), *Ma mere l'Oye* de M.Ravel și *La Mer* de Claude Debussy.

Dirijor, producător de emisiuni muzicale la France Musique și Radio Suisse Romande, pedagog și muzicograf, autorul Dicționarului interpretelor editat la Robert Laffont, Bouquins, Alain Pâris a dirijat peste 70 de orchestre în țările lumii. Are o activitate prodigioasă cu Capella din Sankt-Petersburg, Bilkent Symphony Orchestra din Ankara, Orchestra de Stat din Atena, Orchestra Filarmonică din Liban, Orchestra simfonică din Cairo, Filarmonica George Enescu din București etc.

Discipol al lui Pierre Dervaux, Paul Paray și Georg Solti, câștigător al Premiului I la Concursul Internațional de la Besançon în 1968, a fost dirijor asistent al lui Michel Plasson la Capitele de Toulouse, dirijor permanent la Opéra du Rhin, la Strasbourg și profesor de dirijat orchestra la Conservatorul din Strasbourg.

În cursul ultimelor stagioni, a dirijat un program special dedicat lui Henri Dutilleul cu Orchestra din Paris și a fost invitat la Buenos Aires (Teatrul Colón), Cannes, Singapore, Guangzhou, Katowice, Lugano, Bangkok, Macao, Shanghai, Istanbul, Mexic (Palacio de Bellas Artes).

Revista
de cultură
ATENEU

**Inițiator al seriei noi (1964):
Radu CÂRNECI**

**Director:
Carmen MIHALACHE**

**Redacția: Adrian JICU,
Marius MANTA, Dan PERȘA,
Violeta SAVU, Ștefan RADU**

**Contabilitate: Alina GRIGORAȘ
Secretariat/ culegere text:
Delia GRIGORAȘ**

• Redacția: Bacău, Str. Caișilor nr. 7
• Tel/Fax: 0234-512497

• e-mail: ateneubc@gmail.com

• Materialele nepublicate
nu se restituie.

• Tipărită la Tipografia

„ELENA” Bacău

www.tipografiaelena.ro

• ISSN 1221-5813

• Cîșitorii se pot abona direct,
la redacție, sau cu plata prin virament
la Trezoreria Bacău, cont:

RO50 TREZ 0615 010X XX00 0317

Despre rai și despre nemurit

„Un copac. Arborele vieții” este o expoziție organizată de secția de etnografie a Complexului Muzeal „Iulian Antonescu” din Bacău. Sunt reunite scoarțe, ștergare, lăicere, batiste de băț și cămăși, lăzi de zestre și piepteni de scărmanat, ouă de Paști, oale de sarmale și oale de înmormântare. Toate poartă pe ele un semn din vechime, semnul pomului vieții. Uneori acesta are forma bradului, alteori a vitei-de-vie, adesea este o plantă din lumea formelor fantastice. Uneori e ușor recunoscut, alteori stă ascuns în haine abstracte. E singur sau în pălc, însoțit de oameni sau de animale, cel mai adesea de o pasăre a nemuririi, de păn.

Arborele vieții însoțește momentul nașterii unui om, dar mai ales nunta și moartea sa. Artefactele expuse acoperă toate cele trei zone etnografice ale județului. În mare, Trotușul este arătat de scoarțele de la Brusturoasa, Gârbovana și Răcăuți; Colinele Tutovei sunt reprezentate de Glăvănești și de Podu Turcului, Siret-Bacăul se vede cu lada și piepteni de scărmanat de la Faraoni.

Gândul despre o floare a vieții este scris, mai întâi, pe tăblițele de lut din Mesopotamia, de unde aflăm că Ghilgameș coboară în ocean să culeagă o floare care ar putea să-i învie prietenul, pe Enkidu. Mai înspre noi, Facerea, Pildele, Cântarea Cântărilor și Apocalipsa, la fel, amintesc despre pomul din mijlocul raiului. În limba română, prima dată, în Palia de la Orăștie, se numește *pomul vieții* și *lemnul vieții*, în Biblia de la București numai *lemnul vieții*, în „Vulgata” tradusă la Blaj la 1760: *pomul vieții*.

Expoziția cuprinde și obiecte din patrimoniul secțiilor de istorie și de artă. Pe umerii unui vas-borcan de la Racătău, din sec. I după Hristos, este de trei ori reprezentat bradul-copacul vieții. Două cahle, de la Curtea Domnească, din sec. XV, sunt decorate cu gavanoș și floarea vieții. De la secția de artă vin două mezo-reliefuri de factură occidentală, din secolul XVII, cu „Nașterea” și „Fuga în Egipt”, momente petrecute tot în umbra acestui pom. (I. BUCUR)

Gânduri la masa tăcerii

• **noi citate și aforisme de Ionuț Caragea** •

Destinul pune mereu un sac de nisip pe spatelul celui care crede că iubirea este doar un zbor pe aripile vântului...

Să nu mai plângem cu lacrimi de crocodil, lipsa frumuseții interioare nu poate fi tratată de propriile noastre victime. Avem întotdeauna bisturiul gândului bun care poate îndepărta ipocrizia din noi.

Sunt poeți de care nu a auzit nimeni, poeți care trăiesc în turmă pe atelierele literare și se laudă între ei, poeți care câștigă concursuri și dorm

cu medaliile de tinichea pe piept, poeți susținuți de criticii și organizațiile de mucava ale prezentului și poeți care s-au născut în viitor și urmează a fi înțeleși. Cine rămâne în istorie și pentru cât timp? Punându-mi această întrebare încep să caut elixirul vieții veșnice și o fac tot prin poezie.

Nu trebuie să te umilești în fața iubirii și să te cobori la rangul de sclav sau cerșetor. Trebuie să renunți la surplusul de ego în favoarea tăcerii și a admirației.

